

Opinió

Vicenç Pagès Jordà @WhistPlayers

Borja Bagunyà (Barcelona, 1982) és l'autor de la novel·la *Els angles morts* (Edicions del Periscopi)
)> ORIOL DURAN

mença amb un joc lingüístic, que de seguida dona pas a un desplegament de personatges emparentats o aparellats que mantenen converses que ens segresten com a lectors i que alhora aborden els temes de sempre (que són els difícils). La festa d'aniversari on convergeixen és també una festa de la literatura, en què es despleguen els millors recursos de la tradició. La novel·la acaba amb un joc metaliterari que, com el d'*Els angles morts*, s'hi integra sense problemes. En definitiva, les dues novel·les concilien tradició i ruptura de manera que puguin satisfer tots els lectors, sempre que siguin exigents. Esbrinar fins a quin punt aquests dos llibres tenen elements autobiogràfics és superflu. Importa més remarcar que els autors han triat com a protagonistes personatges de diferents generacions i de diferents gèneres (en el cas de García Tur, l'ac-

ció està situada al Quebec de finals del segle passat). Són dues novel·les prou diferents, però que tenen en comú l'aparició d'una nova generació de nadons, "monstruosa" en un cas, i "estel·lar" en l'altre. Perquè el més diferents són els tons. La novel·la de Bagunyà aprofundeix en la ment dels dos protagonistes en llargs paràgrafs analítics, mentre que García Tur opta per presentar l'elenc de personatges -prou nodrit- en forma de diàlegs àgils. Si el llibre de Bagunyà és ombrívol tot i les parts il·luminades, el de García Tur és lluminós malgrat els racons foscos. Si un estudia la fi de les convencions, l'altre s'esplaia en els matisos que permeten. Si el protagonista d'un s'interna en un abocador, l'altre es capbussa en un llac. Celebrem que en la nostra literatura hagin coincidit en el temps dues propostes tan diferents i tan contemporànies, que tracten els grans temes (el naixement, l'amor, la mort) amb la destresa inquietant de Michael Haneke i de Woody Allen, respectivament.

ELS ANGLES QUE VOLEM

Després de debutar en la primera dècada del segle, Borja Bagunyà i Víctor García Tur acaben de publicar, a la frontera dels 40 anys, dues novel·les que els consagren com dos dels escriptors més ben preparats del nostre panorama.

A *Els angles morts*, Bagunyà concentra cinc novel·les en menys de 500 pàgines: la de la parella, la de la universitat, la del geni, la dels monstres i la de l'autoconsciència literària. Aturem-nos en aquesta última. Com que som en el segle XXI, no podem es-

Borja Bagunyà i Víctor García Tur acaben de publicar dues novel·les que els consagren com dos dels escriptors més ben preparats del nostre panorama

criure amb la ingenuïtat del segle XIX, de manera que un dels temes és el dels límits de la creativitat. No sé si aquesta perspectiva metaliterària és inevitable, però estic convençut que no n'hi ha prou. El que converteix *Els angles morts* en una bona novel·la és que, en paral·lel a aquesta reflexió sobre l'escriptura, Bagunyà crea uns personatges, uns diàlegs, unes escenes memorables. L'escena del part, en concret, és de les més impressionants que he llegit en català.

Laigua que vols, de García Tur, co-